

[C. C. Heilesen.]

at Fremskridt vil i hvert Fald kunne naas paa Grundlag af det foreliggende Forslag.

Med Hensyn til Kapitel VII om de midlertidige Forholdsregler mod stærke Drikke fremsatte det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen nogle spøgefulde Bemærkninger om, at han havde gjort den Erfaring, at Jurister drak langt mere end Fiskere; og han mente derfor, at Juristerne ogsaa burde have været nævnt i Paragraffen. Naa, det er muligt, at det ærede Medlem har Ret; men for øvrigt kan man jo allerede, hvis der kommer Massebesøg af Jurister, anvende denne Paragraf efter dens nuværende Formulering. Men kan det tilfredsstillende det ærede Medlem, at Juristerne udtrykkelig nævnes, skal jeg ikke have noget derimod. Meningen har paa ingen Maade været at stemple den ene eller den anden Befolkningsgruppe som særlig drikfældig og endnu mindre at skabe en Klassebestemmelse, saaledes som det ærede Medlem Hr. H. F. Ulrichsen i paa-skønnelsesværdig Iver for at værne de formentlig truede Klasseinteresser vilde antyde. Den umiddelbare Foranledning til Bestemmelsen er et Ønske, der har fundet sit rent praktiske Udtryk — saadan som en hel Række af de Bestemmelser, der er foreslaaet her, bygger paa rent praktiske Erfaringer — fra store Kredse om Ændringer i den Retning, hvori § 24 ændrer Beværterlovens § 29 og den tilsvarende Bestemmelse i Politiloven af 1871, som § 29 i Beværterloven i Virkeligheden er en speciel Anvendelse af. En af de Erfaringer, der har fremkaldt den Ændring af Beværterlovens § 29, som her foreslaas i § 24, er f. Eks. en Henvendelse, jeg har her, der i 1925 fra over 500 Mænd og Kvinder blev rettet til Politimesteren i Varde, og som lyder saaledes:

„Underskrevne Kvinder og Mænd i Varde Politikreds henstiller herved til den ærede Politimester at forsøge gennemført et Forbud mod Udskaenkning af Spiritus paa Skiftedagene i hele Politikredsen og paa Sessionsdagene i Varde. De mange berusede unge Mennesker, som ses paa saadanne Dage, er det bedste Bevis for Nødvendigheden af et saadant Andragende. Det er særlig den yngste Ungdom, det gælder, og det er derfor vor Pligt at gøre alt for at værne den. Vi henstiller derfor til Politimesteren at iværksætte et saadant Forbud nævnte Dage. Det vil utvivlsomt være til stor Gavn for saavel By som Land og navnlig, hvad der er det vigtigste, for de unge.

Det er sikkert den almindelige Mening blandt den store Del af Befolkningen, at et saadant Forbud er paa sin Plads. Det vil blive hilst med stor Tilfredshed, hvorfor vi tillader os at henstille til Politimesteren at gøre et Forsøg førstkommende Skiftedag.“

Denne Henvendelse blev i 1925 af over 500 Mænd og Kvinder i Varde-Eggen, som utvivlsomt langt fra alle var Afholdsfolk, rettet til Politimesteren, og da Politimesteren ikke mente at kunne imødekomme Andragendet, henvendte de sig til mig og spurgte, om der ikke i Lovgivningen var Hjemmel for en saadan Foranstaltning. Jeg maatte da meddele dem, at saadan som Loven var formuleret, var der ikke en saadan Hjemmel, men naturligvis, naar jeg fik Indflydelse paa en Lovgivning, var det ganske givet, at jeg vilde forsøge at skabe en saadan Hjemmel som den, de paagældende havde ønsket. Dette i Forbindelse med den Erfaring, at der i hvert Fald i en enkelt af vore Søkøbstæder, hvor der har været stort Massebesøg af fremmede Fiskere, har været Ønske om at have en saadan Bestemmelse, saa at denne Skare af fremmede Fiskere, naar de kom ind efter længe at have været paa Havet, ikke blev udsat for de Fristelser, som Byens Beværtninger har været for dem, er det, som har foranlediget denne Bestemmelse i § 24. Det ærede Medlem vil se, at det er rent praktiske Erfaringer, der ligger bagved denne Bestemmelse, og ikke saadanne forfærdelige Ting som dem, det ærede Medlem har ment at finde deri.

Med Hensyn til Kapitel IX om Adgang til Landsafstemninger har det ærede Medlem Hr. Ferdinand Nielsen i Anledning af det ærede Medlem Hr. L. Rasmussens Udviklinger om Virkningerne af, at de 50 000 Vælgere eventuelt skulde betale hver 2 Kr. for at faa Lov til at være med til at fremsætte Begæring om Landsafstemning, spøgende henstillet til det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen at overveje, hvad Virkningen kunde antages at ville blive af, at en lignende Bestemmelse blev opstillet for Adgangen til at stemme paa det ærede Medlem. Jeg havde noteret noget lignende, men da det ærede Medlem Hr. Ferdinand Nielsen har uddybet dette, skal jeg ikke komme ind paa denne Side af Sagen. Jeg antager ikke, at det er det ærede Medlem Hr. L. Rasmussens Mening — det vilde i hvert Fald ikke stemme hverken med hans eller mine almindelige Principper —, at man skulde gennemføre en Ordning, hvorefter Indflydelse paa Samfundsanliggender skulde være afhængig af en vis Skatteydelse, om end frivillig i dette